

[OSZARPANIEC *sb m*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w o- oraz -ec); oba a *jasne*.

sg *N* oszarpaniec. ◇ pl *G* oszarpańc(o)w.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Człowiek mający poszarpane, podarte ubranie, nędzny; włóczęga: poźedł Krol do chromego prętko/ y porwał go ná rámioná łwe Krolewkie [...]. Wiśniał ná Krolu/ plugáwy ofzárpaniec SkarŻyw 44; zátym od [= około] łiedmi tyłięcy Tátarow y tych nikczemnych bezbronnych (iáko Miechouius piłze) pannofos, ofzárpańcow/ włzytki kráiny koło Kámieńcá/ [...] zelázem [!] y ogniem nędznie á okrutnie bez odporu poburzyli StryjKron 653 (Linde); ofzárpány/ Adiect: et ofzárpaniec/ subst: Lacer, pannosus, pannis obsitus. Volck Ppp4.

Synonimy: gołota, odartus, odrapaniec.

JB